

Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

[Ac 1,1-11](#)

[Ef 1,17-23 o bé Ef 4,1-13](#)

[Mc 16,15-20](#)

"Fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu" La catequesi de l'Ascensió ahir i avui La manera de tractar, d'explicar l'Ascensió al cel de Jesús ha sofert un gran canvi aquests darrers 50 anys. A la catequesi escolar (classe de religió en dèiem a les escoles o anar a doctrina als pobles i parròquies!) dels anys 50 ens deien que aquest dia fèiem memòria de la partença de Jesús. Jo, que vaig fer la primera comunió el tercer d'aquells dijous que cada any lluïen més que el sol, m'amoinava pensar a quina hora Jesús pujaria al cel no fos que pugés abans de l'hora de la meua primera comunió a la terra! Aquells dies s'apagava el ciri pasqual tot indicant que la presència de Jesús deixava d'il·luminar la terra. Venien a explicar-nos que Jesús després de les fatigues i patiments terrenals, bé tenia el dret d'anar-se'n a descansar al cel.. (Tots això ho explica amb molta gràcia Mn Martí Amagat en els seus breu sermonecs dominicals, dels quals jo en sóc deixeble i deutor avui i moltes altres vegades!!!). Avui els savis i entesos exegetes van per un altre cantó. Sant Lluç ens relata dos cops l'Ascensió. Al seu evangeli i als Fets del Apòstols. Les seves explicacions notenen regust de rondalla, ni són edulcorades consideracions pietoses, ni pretenenser relats historicistes de fets a històrics. Lluç posa en imatges poètiques el fonament de la nostra fe: Jesús és assumit divinament i des d'aquesta existència ens fa costat, camina al costat nostre, al costat de la seva Església encara peregrina a la terra. **Quan el cel s'ha fet proper a la terra. L'Ascensió no té tant a veure amb Jesús anant cap el cel, com Jesús tornant a la terra constituït Senyor de l'Univers.** Quan algun estimat se'n va per raons laborals, per exemple, a un altra país, lluny de casa, amb la seva família, destinat a un poblet o ciutat, abans desconegut i ignorat per tots els que quedeu a casa, què feu? Obriu un mapa, o aneu als mapes de Google y aquell poblet o ciutat ignorat cobra relleu, el comenceu a conèixer i, fins i tot, a estimar un poble, uns veïns, uns carrers i unes places, per on s'hi mouen i viuen aquells que estimeu. Aquell lloc ignot i llunyà es ja un xic casa vostra. És a dir, l'Ascensió ens ha fet que el cel, la pàtria, la ciutat de Déu, sia més a prop ja de nosaltres. Potser ens podria atemorir un cel amb un Déu omnipotent, totpoderós i invisible, però no pas un cel, on hi ha un Déu home com tots nosaltres. **"Baixà Déu i va entornar-se'n HOME" (Sant Jeroni)** M'agrada aquest dita de Sant Jeroni, perquè ens diu que és Déu, Jesús, qui ens certifica, com a capdavanter de tots nosaltres, que aquest anhel de plenitud i llibertat, que tots gaudim i patim, com éssers humans, des de que som en aquest món, serà un dia una realitat. La festa d'avui també és un recordatori i una injecció de coratge i optimisme que potser anem perdent pel camí de la vida. Sense el record escatològic de la plenitud humana, que assolirem, l'ànim pot decaure. Traquem del cor de l'home l'esperança del seu ple alliberament, i desapareixerà el principal motor de la història i del progrés.